26/01/2026

Πώς πρέπει να προσευχόμαστε – Ο αληθινός φωτισμός και η θεία δύναμη

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

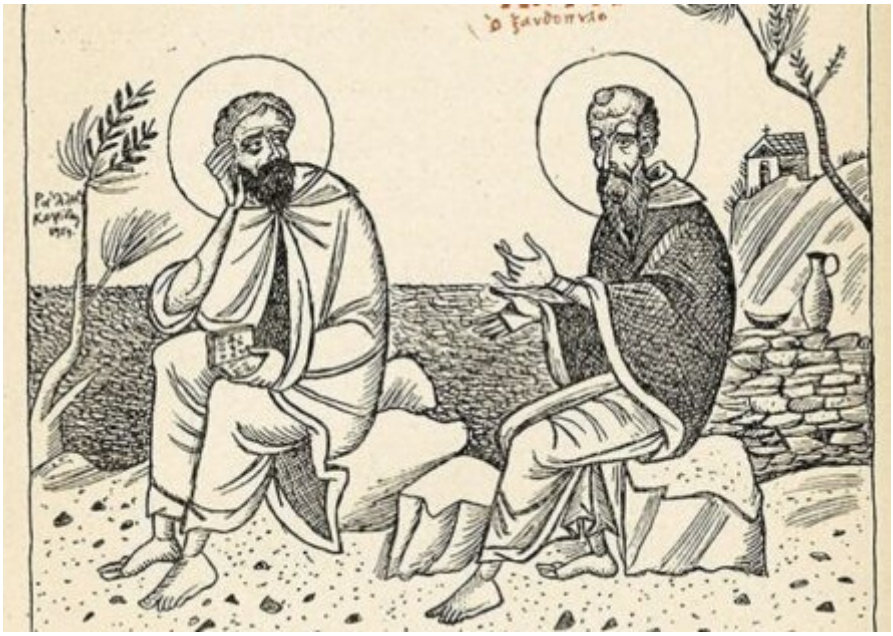

Άγιος Κάλλιστος και Άγιος Ιγνάτιος (οι Ξανθόπουλοι)

Μέθοδος και κανόνας ακριβής για όσους διαλέγουν την ησυχαστική ζωή

Συνέχεια από εδώ: https://www.pemptousia.gr/2026/01/pos-prepei-na-akoume-kai-na-ennooume-ta-pnevmatika-logia-ton-pateron/

Ανακεφαλαίωση. Πώς πρέπει να προσευχόμαστε. Ο αληθινός φωτισμός και η θεία δύναμη

95. Λένε οι Πατέρες: Όποιος θέλει να έχει έλλογη νήψη, ας προσπαθεί πάντοτε να προσεύχεται καθαρά και προσεκτικά μέσα στην καρδιά με την εισπνοή, και μόνο τα λόγια της προσευχής να προσέχει και να μελετά και να σκέφτεται, δηλαδή το «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησον με».

Αυτό ως τον καιρό που θα φωτιστεί ο νους μέσα στην καρδιά, όπως λέει ο άγιος Διάδοχος: «Όσοι μελετούν ακατάπαυστα το ένδοξο και πολυπόθητο όνομα του Κυρίου Ιησού στο βάθος της καρδιάς τους, αυτοί μπορούν να βλέπουν καμιά φορά και το φως του νου τους».

Όταν γίνει αυτό, με τη βοήθεια του Θεού, από τότε και στο εξής θα πορευτούμε χωρίς πλάνη και εμπόδια τον υπόλοιπο δρόμο της κατά Θεόν ζωής μας, καθώς θα βαδίζουμε μέσα στο φως ή μάλλον ως «υιοί φωτός», όπως λέει ο φωτοπάροχος Ιησούς: «Έως ότου έχετε μεταξύ σας το φως, πιστεύετε στο φως, για να γίνετε υιοί του φωτός», και: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου· εκείνος που με ακολουθεί δε θα βαδίσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής». Και ο Δαβίδ λέει στον Κύριο: «Με το φως Σου θα δούμε φως».

Και ο θειότατος Παύλος: «Ο Θεός που είπε να λάμψει φως από το σκοτάδι, αυτός έλαμψε μέσα στις καρδιές μας».

Με το φωτισμό αυτό, σαν λυχνάρι άσβηστο και ολόφωτο, οδηγούνται οι πραγματικοί πιστοί και βλέπουν καθαρά όσα είναι πέρα από τις αισθήσεις και ανοίγεται σ’ αυτούς, επειδή είναι καθαροί στην καρδιά, η ουράνια πύλη όλης της ισάγγελης ζωής και καταστάσεως. και από αυτόν πάλι, σαν από ήλιο, ανατέλλει σ’ αυτούς το χάρισμα της εξετάσεως των ψυχών, η διάκριση, η διόραση, η προόραση και τα όμοια. Και γενικά, με αυτόν λάμπει σ’ αυτούς όλη η φανέρωση και η αποκάλυψη των αφανών μυστηρίων, και με τη βοήθεια του Πνεύματος ξεχειλίζουν από δύναμη υπερφυσική και θεία.

Και με την υπερφυσική αυτή δύναμη ελαφρύνει το γήινο μέρος τους, ή μάλλον η βαριά σάρκα λεπτύνεται και ανυψώνεται και πετά προς τα επάνω. Με αυτή τη φωτιστική δύναμη που χαρίζει το Άγιο πνεύμα μερικοί από τους αγίους Πατέρες, μέσα στο σώμα ακόμη, πέρασαν με στεγνά πόδια, σαν να ήταν άυλοι και ασώματοι, ποταμούς αδιάβατους και θάλασσες απέραντες, διάνυσαν μακρές και πολυήμερες πορείες σε μία στιγμή, κι έκαναν κι άλλα μεγάλα θαύματα στον ουρανό, στη γη, τον ήλιο, στη θάλασσα, σε ερημιές, σε πόλεις, σε κάθε τόπο και χώρα, με θηρία και ερπετά, και γενικά σε όλη την κτίση και με όλα τα στοιχεία της φύσεως, και δοξάστηκαν με όλα.

Και όταν στέκονταν σε προσευχή, τα άγια και τίμια σώματά τους σηκώνονταν από τη γη σαν να τα κρατούσαν φτερά, καθώς η ακαταμάχητη και ένθεη και άυλη φωτιά της χάρης μετέβαλε σε στάχτη τη σωματική παχύτητα και το βάρος και τους έκανε να ανυψώνονται πανάλαφροι -θαύμα εξαίσιο-, καθώς μεταστοιχειώνονταν και αναχωνεύονταν προς το θειότερο με τη θεουργική παλάμη της ισχύος και της χάρης που κατοικούσε μέσα τους.

Και μετά το θάνατο, μερικών από αυτούς και τα σεβάσμια σώματα παραμένουν αδιάλυτα, για να πιστοποιούν ολοφάνερα την υπερφυσική χάρη και δύναμη που κατοικεί μέσα σ’ αυτούς και σε όλους εκείνους που έχουν βέβαιη πίστη. Μετά δε

την κοινή και παγκόσμια ανάσταση με την ίδια φωτιστική δύναμη του Πνεύματος, βγάζοντας κατά κάποιο τρόπο φτερά, θ’ αρπαχθούν μέσα στα σύννεφα για να προϋπαντήσουν τον Κύριο στον αέρα, όπως λέει ο μύστης των αρρήτων θειότατος Παύλος, κι έτσι θα είναι πάντοτε μαζί με τον Κύριο.

Εκτός από αυτά, και ο διαγγελέας του Πνεύματος Δαβίδ ψάλλει: «Κύριε, θα πορευθούν με το φως του προσώπου Σου και με την πεποίθηση στο όνομά Σου θα αγάλλονται όλη την ημέρα -την αιώνια, εννοείται-, και με τη δικαιοσύνη Σου θα δοξαστούν. Γιατί Εσύ είσαι το καύχημα της δυνάμεώς τους, και εξαιτίας της ευαρέσκειάς Σου θα αποδειχθεί ακαταμάχητη η ισχύς μας», και: «Οι δυνατοί του Θεού υψώθηκαν από τη γη πάρα πολύ».

Και ο μεγαλοφωνότατος Ησαΐας ανακηρύττει: «Εκείνοι που υπομένουν τον Κύριο, θα βγάλουν φτερά, θα πάρουν νέα δύναμη».

Και ο άγιος Μακάριος: «Κάθε ψυχή, η οποία με την πίστη και την επιμέλεια όλων των αρετών αξιώθηκε από εδώ με δύναμη και εσωτερική βεβαιότητα να ντυθεί τελείως τον Χριστό και να ενωθεί με το επουράνιο φως της άφθαρτης εικόνας, αξιώνεται να δέχεται πάντοτε χειροπιαστή γνώση των ουρανίων μυστηρίων. Και κατά την ημέρα της αναστάσεως, με την ίδια επουράνια εικόνα της δόξας το σώμα θα συνδοξαστεί με την ψυχή και θα αρπαχθεί, όπως είναι γραμμένο, από το Πνεύμα στους ουρανούς για να προϋπαντήσει τον Κύριο στον αέρα, και θα αξιωθεί να γίνει όμοιο με το δοξασμένο σώμα του Κυρίου. Και τότε θα βασιλέψουν ψυχή και σώμα αιώνια μαζί με τον Χριστό».

Από την «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος ε’, των εκδόσεων, το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)